

TEMATYKA TYGODNIOWA: DBAMY O NASZĄ PLANETĘ

Temat dnia: Ziemia to dom dla wszystkich.

WTOREK 21.04.2020 r.

Natura jest wszystkim, co nas otacza. Lasy, łąki, pola, jeziora, oceany, zwierzęta, rośliny oraz oczywiście ludzie, tworzą jeden wspólny zbiór zasobów naturalnych Ziemi, zależnych od siebie nawzajem. Człowiek nie mógłby żyć bez wody, powietrza, roślin i zwierząt. Dlatego od najmłodszych lat warto uczyć dzieci szacunku do natury.

Maria Montessori uważała, że zadaniem wychowania jest rozwijanie w człowieku zdolności do odpowiedzialności za świat i zachowanie tego, co zostało mu powierzone.

1. „Ile wody nam ucieka?” – zabawa badawcza (5,6 letnie dzieci).

Rodzic zadaje dziecku zagadki:

- Co mam na myśli?
- To substancja, bez której nikt z nas nie mógłby żyć.
- Jest potrzebna nie tylko ludziom, lecz także zwierzętom i roślinom.
- Występuje na całej kuli ziemskiej, ale tylko niewielka część nadaje się do spożycia przez ludzi.
- Poprzez proces parowania i skraplania jej część do nas wraca.

Po rozwiązaniu zagadki przez dziecko rodzic prezentuje (rodzic pisze na kartce) napis **WODA** i prosi dziecko, aby wyklaskało wyraz woda na sylaby (wo-da).

Następnie zaprasza dziecko do łazienki, odkręca kran w taki sposób, by woda kapiała po kropelce do podstawionego naczynia. Prosi dziecko, aby oszacowało ile wody może w ten sposób wylać się z kranu do naczynia. Swoje szacunki dziecko zaznacza flamastrem, a rodzic nastawia zegar na określony czas. Po upływie czasu rodzic tłumaczy dziecku, jak długo kapiała woda, porównując ten czas np. do czasu trwania posiłku. Rodzic prosi dziecko, aby zmierzyło ilość wody np. szklanką, łyżką, filiżanką. Rodzic tłumaczy dziecku, że niedokręcony kran, zepsuta uszczelka itp. powodują marnowanie wody. Aby tego uniknąć, trzeba dokręcać krany, zakręcać wodę podczas mycia zębów, brać krótkie prysznice zamiast przesiadywać w wannie.

2. „Apel do ludzi” S. Karaszewski – słuchanie wiersza

Rodzicu przeczytaj dziecku wiersz i wspólnie porozmawiajcie o treści utworu.
Wyciągnijcie wnioski (3,4,5,6 letnie dzieci).

„Apel do ludzi” S. Karaszewski

*Gdy się do życia
wiosną świat budzi,
przyroda pisze
apel do ludzi:
- To my, rośliny!
- To my zwierzęta!
O naszym zdrowiu
nikt nie pamięta?
Trujące ścieki,
trujące dymy,
bez tlenu rzeki...
...my się dusimy!
A gdy umrzemy
w trującym brudzie,
Na martwej ziemi
zginą też ludzie!
Chcemy żyć z wami
w zgodzie, przyjaźni,
niechaj nie zabraknie
Wam wyobraźni!
Tęczowy motyl
nad łąką lata,
pająk misternie
sieć swą uplata.
Patrzcie jak pięknie*

*w lesie, w ogrodzie!
Ile jest życia
w ziemi i w wodzie!
I Ty przedszkolaku,
Oszczędzaj wodę,
nie niszcz i nie śmieć.
DBAJ O PRZYRODĘ!*

Po wysłuchaniu wiersza dziecko może zilustrować, co zapamiętało (oczywiście, kto będzie miał ochotę).

3. „Coś z niczego” – praca plastyczna

Razem również możecie stworzyć prace plastyczne „Coś z niczego”. Do wykonania prac wykorzystajcie różnorodne odpady np.: kolorowe gazety, kartony, guziki, wiórki po temperowaniu kredek, stare karteczki, folie itp. Prace zachowajcie, bo gdy wrócicie do przedszkola będziemy wszystko oglądać (3,4,5,6 letnie dzieci).

4. „Ziemia jest rozległa” – zabawa medytacyjna.

Teraz proponujemy zabawę medytacyjną (3,4,5,6 letnie dzieci) „Ziemia jest rozległa” (według I. Biermann)

Ziemia jest rozległa (dzieci rozkładają ręce na boki).

Ziemia jest okrągła (układają z rąk przed sobą koło).

Ona mnie żywi i utrzymuje w zdrowiu (wyciągają ręce przed siebie, tworząc z dłoni miseczkę).

Daje mi wiele i wszystko chętnie przyjmuję (zaciskają ręce w pięści i przyciągają do siebie).

Dziękuję jej za to tak bardzo, jak potrafię (wykonują lekki skłon głowami).

Słońce, (podnoszą ręce nad głowy i rozkładają palce).

Deszcz, (poruszają palcami, prowadząc je z góry do dołu)

i wiatr (machają rękami w prawą i w lewą stronę)

są przyjaciółmi naszej Ziemi.

My siejemy, (naśladują sianie),

zbieramy, (naśladują zbieranie, np. owoców),

bierzemy (przyciągają ręce do siebie, przy czym dłonie trzymają) skierowane ku górze)

i dajemy. (wyciągają ręce przed siebie, dłonie kierują ku dołowi).

Każdy może dobrze żyć na Ziemi.

Jednak pięknie jest na tym świecie dopiero wtedy,

Gdy ludzie się lubią

I trzymają ze sobą. (biorą się za ręce).

5. Lekcja ciszy według pedagogiki Marii Montessori.

Spośród wielu montessoriańskich ćwiczeń, jedno zwane jest „lekcją ciszy”. Ćwiczenia ciszy mogą być prowadzone również w domu przez rodziców. Ich wykonywanie ma bardzo dużo pozytywnych wartości, gdyż dzieci „kochają ciszę” i dlatego są spokojniejsze, zachowują się ciszej, łatwiej im się jest uczyć (dla wszystkich dzieci).

W związku z tym na zakończenie proponujemy „ćwiczenia ciszy w patrzeniu i dotykaniu”.

Przygotujcie naczynie z wodą (może to być miseczka). Naczynie stawiamy przed dzieckiem lub dziećmi. Obserwujcie jak woda się uspokaja. Zachęćcie dzieci, by się uspokoiły jak woda (doprowadzenie dzieci do stanu koncentracji, skupienia uwagi, budzi się zaciekawienie, zainteresowanie, dzieci stają się spokojne).

Teraz dziecko delikatnie wkłada dłonie do miseczki z wodą i powolutku wyjmuje. Trzyma dłonie nad wodą, obserwując jak ociekające krople wody wracają do naczynia (dziecko doświadcza za pomocą zmysłu wzroku i dotyku właściwości wody i czegoś się o niej dowiaduje: że jest miękka, przezroczysta, mokra).

A oto nasze najstarsze dzieci z grupy, które jako maluszki doświadczały pracy z wodą.

W dniu dzisiejszym dzieci starsze wykonują zadania na stronach 2a, 2b.

Pozdrawiają Was i Waszych Rodziców: Pani Edyta, pani Ela i pani Agnieszka.